

LLUM MISTERIOSA A LA NIT DE ELS PERSEIDS

Per Carlos Muñoz

De sobte, va aparèixer una llum taronja en el cel de la nit. Semblava arribar dels confins del univers. Es va anar apropant i la seva mida es va fer més i més gran fins arribar a ser com una lluna més petita que el nostre satèl·lit.

Era la Nit dels Perseids, la nit del 12 al 13 d'agost d'aquest any, 2024.

La meva dona, un amic i jo havíem pujat a un turó de la Meseta castellana, anomenat "El Viso", al costat del poble on estiuem, anomenat Anquela del Pedregal, a la comarca de Molina de Aragón, a veure els Perseids, que són una pluja de meteors provocada per la cua de pols còsmica que el cometa Swift-Tuttle deixa anar al seu pas

El cel estava ennuvolat i no prometia res. Poc a poc, de totes formes, van anar apareixent els Perseids que anaven travessant el cel de nord-oest a sud-est amb una periodicitat de 15 o 20 per minut, molt més de lo que s'esperava..

Però, sobre les 12 de la nit, una petita llum taronja, que provenia del sud, es va anar apropant de la llunyania, es feia cada vegada més gran fins aturar-se a una bona distància, d'uns quants kilòmetres. Aquesta distància ens assegurava que lo que estàvem veient no era cap dron ni res similar. La llum que tindria un diàmetre con la meitat de la Lluna, va començar a pujar, baixar, anar cap a la dreta i anar cap a l'esquerra, durant uns minuts. Després es va anar per on havia arribar.

Els tres ho vam veure i van quedar realment sorpresos, la meva dona una mica asustada i el nostre amic, com bon castellà, no va expressar massa els seus

sentiments. Però estaven d'acord que lo que havíem vist no tenia cap explicació. Estavem segurs de haver vist un fenomen realment sorprenent.

Al cap de uns deu minuts, la llum taronja va tornar a aparèixer, el punt es va anar fer més gran i, al mateix lloc del cel que abans, es va aturar i va tornar a pujar, baixar, anar a dreta i esquerra. Ho vam poder gravar amb el mòbil. Segons com, semblava una esfera, però, quan girava era com un objecte lenticular, sempre de color taronja. Les imatges que surten en els programes sobre Ovnis en la televisió son molt similars.

Va tornar a estar uns 4 o 5 minuts i va a tornar a desaparèixer.

Vam estar uns 20 minuts més, mirant els Perseids i ja no va tornar. Abans de la una de la nit ja vam anar cap a casa, doncs, a pesar de la data feia fresqueta i no havíem portat roba d'abric.

A un poble a prop del nostre, Piqueras, que hi ha un observatori astronòmic s'havien reunit un grup per poder observar els meteors i, al dia següent, vaig contactar amb el director del observatori, Cesc Vallés, i li vaig enviar els dos vídeos que havia pogut gravar, a fi d'esbrinar si ells també havíem vist la llum. Ningú va veure res i fins i tot, el director va comentar que portava tota la vida mirant el cel i no havia tingut la sort de veure aquest fenomen mai. Va contactar amb més gent i no van trobar cap explicació.

El que sembla segur és que no era un fenomen natural. No era unidireccional. Pujava, baixava, anava a dreta i esquerra. Semblava que aquest objecte estava allí observant també la pluja dels Perseids.

Va ser una nit inoblidable. Allò que havíem vist no era normal i difícilment ho tornarem a veure mai més.

Era un OVNI? Això segur. Era un Objecte Volant No Identificat.

Era un objecte extraterrestre? Això no ho puc afirmar.

**Diputació
Barcelona**

| *Xarxa de Biblioteques
Municipals*

Em fa la impressió de que les paraules del astronauta Aldrin quan va trepitjar
ea Lluna, “No estem sols”, agafen ara tot el sentit.